

Arrest

nr. 212 022 van 6 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN DER SCHUEREN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. VAN DER SCHUEREN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en een etnische Tamil te zijn. U werd op 23 mei 1986 geboren in Jaffna. Twee of drie jaar later verhuisde u naar Vavuniya waar u vervolgens vier jaar leefde. Hierna trok u met uw familie naar India en drie of vier jaar later keerde u terug naar Vavuniya in Sri Lanka. U ging hier naar school en leerde zo S.R. kennen waarmee u op 21 augustus 2015 trouwde. In 2011 behaalde u uw advanced level waarna u aan de slag ging als chauffeur.

Vanaf 2014 combineerde u uw job als chauffeur met vrijwilligerswerk als boekhouder voor de Maharambaikulam Rural Development Society (RDS). De RDS is een organisatie bestaande uit Tamils die verantwoordelijk is voor de bouw van huizen en wegen en hiervoor steun van de overheid krijgt. Wanneer de overheid besloot om de bouw van huizen te financieren wanneer er een grond ter beschikking werd gesteld, kreeg de RDS dan ook de verantwoordelijkheid dit project te coördineren. Jullie vonden met de RDS een stuk grond dat braak lag en waarop landbouw niet mogelijk was. Deze grond was oorspronkelijk in het bezit van uw vriend V., maar was in beslag genomen door het leger. Na onderhandelingen gaven zowel het leger als V. de toestemming aan de RDS om de grond te verdelen aan het einde van december 2015. Van zodra dit nieuws bekend raakte ontving de RDS bedreigingen van Singalese moslims die zelf aanspraak deden op deze gronden en dus niet wilden dat deze grond verdeeld werd onder Tamils. De ontevredenheid van de Singalezen leidde ertoe dat ze de gecontesteerde grond bezetten. Even later namen ze ook samen met het leger verschillende bouwmaterialen en werktuigen van de RDS in beslag. Inzake de diefstal dienden jullie een klacht in op 23 februari 2016 en jullie stapten ook naar de Human Rights Commission (HRC). Het leger en de Singalezen gaven uiteindelijk de gestolen materialen terug aan de rechtmatige eigenaars. Het grondconflict zelf werd beslecht voor de rechtbank op 23 februari 2016 waarbij de RDS beschouwd werd als de rechtmatige beheerder van het bestreden stuk grond.

U en uw vriend V. kregen ook persoonlijke problemen omwille van het grondconflict. Zo werd u in de woelige periode voor de rechtszaak van 23 februari 2016 gearresteerd wanneer u door moslimgebied reisde. U werd hier valselijk beschuldigd van het illegaal betreden van een moskee, maar in feite had deze arrestatie te maken met uw betrekking tot de RDS. Wanneer u overgebracht werd naar het politiekantoor nam u contact op met de RDS en zij zorgden meteen voor uw vrijlating. Intussen werd uw vriend V. gearresteerd, maar u kon zijn borg betalen met de hulp van de Tamils die een stuk van de grond beloofd waren. Op de dag van de rechtszaak werd V. ontvoerd. Even later ontdekte u dat de CID hem had meegenomen omdat hij doodsbedreigingen had geuit. U betaalde de borg en 15 dagen later werd V. opnieuw vrijgelaten. Op 15 mei 2016 kwamen er mensen naar uw ouderlijk huis om u te zoeken, uw ouders vertelden hen dat u in Kilinochi verbleef op dat moment. De onbekende mensen trokken vervolgens naar het huis van V. in Kilinochi waar u toen verbleef, maar de tante en vrouw van V. konden hen afschepen. U had wel de nummerplaat van deze onbekende personen onthouden en u diende vervolgens klacht in tegen onbekenden in het politiekantoor. Zij screenden de nummerplaat, maar die was niet terug te vinden in het systeem en het was ook geen nummerplaat van de CID. Op 17 mei 2016 keerde u terug naar Vavuniya waar uw moeder verschillende keren bedreigd werd en waar ook stenen naar uw huis gegooid werden. Intussen werd V. voor de derde keer gearresteerd. De vrouw van V. stapte hiervoor naar de HRC. Onder druk van uw moeder verliet u op 26 juni 2016 Sri Lanka, u reisde naar België waar u op 13 februari 2016 asiel aanvraag

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende originele documenten voor: acht foto's van uw huwelijk, een bewijs van uw lening bij de bank, de geboorteakte van uw vrouw met vertaling, uw huwelijksakte met vertaling, de diploma's van uw school, uw rijbewijs, een foto van het schoolgebouw dat gebouwd werd door de RDS, twaalf foto's over het grondconflict, uw visum voor Georgië, uw geboorteakte met vertaling, uw familiekaart, drie foto's van V., twee documenten over uw werk, de klacht bij de HRC over de diefstal van het materiaal, een oproepingsbrief bij de rechtbank, twee documenten in verband met de borg voor V., de oproepingsbrief van de rechtbank voor V., de klacht van de vrouw van V. bij de HRC, foto's van uw reisweg en twee filmpjes over de problemen tussen de Singalezen en de Tamils. U legde tevens kopieën voor van de volgende documenten: uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw vrouw, cheques en rekeningen van uw werk, twee foto's van uw paspoort, enveloppen, een klacht tegen onbekenden, een verslag van de staking op de A9, twee brieven die de marteling van uw vriend bevestigen en twee artikels over V..

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U verklaarde namelijk dat u Sri Lanka ontvluchtte omwille van een grondconflict tussen de Tamils en Singalese moslims in uw regio waarvan u door de Singalezen de schuld kreeg omdat u boekhouder was bij de Maharambaikulam Rural Development Society (RDS). Door dit grondconflict, zo verklaarde u, ervaarde u de volgende zaken: diefstal van het materiaal van de RDS, een arrestatie in de moskee, een eerste arrestatie van V., een rechtszaak, een tweede arrestatie van V., bedreigingen voor uw vertrek uit Sri Lanka en bedreigingen tegen uw familie na uw vertrek uit Sri Lanka.

Uit een grondige analyse van uw verklaringen en documenten blijkt echter dat **deze zogenaamde gebeurtenissen veelal ongeloofwaardig zijn of dat uw rol bij deze gebeurtenissen sterk overdreven of zelfs onbestaande is.**

Vooreerst blijkt **uw rol binnen de RDS sterk overdreven.** Hoewel het Commissariaat-generaal niet twijfelt aan uw vrijwilligerswerk bij de RDS, blijkt dat u slechts een lagere functie uitoefende bij deze organisatie waardoor het weinig waarschijnlijk is dat u verantwoordelijk zou gesteld worden voor het grondconflict en dat u hier bij eventuele terugkeer vervolging zou ervaren. U werkte namelijk slechts als vrijwilliger in uw vrije tijd voor deze organisatie en uw takenpakket was beperkt tot de boekhouding (CGVS p.6). U behoorde dus niet tot het leidend kader van deze organisatie. Uw bewering dat u als boekhouder verantwoordelijk werd geacht voor al de geldstromen en dus ook voor de aankoop en verdeling van de grond is eveneens sterk overdreven (CGVS p.6). U verklaarde namelijk zelf verschillende keren dat iedere uitgave die u deed moest goedgekeurd worden door uw overste, waardoor de verantwoordelijkheid van die uitgaven bij uw overste en niet bij u lag (CGVS p.6, 7, 14). Het is dus weinig waarschijnlijk dat in het kader van een grondconflict u aansprakelijk zou gesteld worden en niet uw overste. Uw verklaring dat u bij terugkeer verantwoordelijk zou gesteld worden voor het gehele conflict lijkt dan ook zwaar overdreven (CGVS p.11). Bovendien is het zeer vreemd dat u over de vervolging van de andere leden van de RDS en meer bepaald het leidend kader van deze organisatie nauwelijks iets kan vertellen en dat deze informatie bovendien tegenstrijdigheden bevat. Dit leidend kader zou namelijk nog zwaardere gevolgen moeten hebben ervaren door het grondconflict en toch kon u enkel vertellen dat de andere leden zich allemaal op andere plaatsen in Sri Lanka of buiten Sri Lanka bevonden (CGVS p.7). Ook deze verklaring lijkt overdreven aangezien u later in het gehoor verklaarde dat de organisatie nog steeds aanwezig is in uw geboortestreek (CGVS p.7, 13). Aangezien de organisatie weinig bestaansmogelijkheden heeft zonder haar leden, lijkt het dan ook weinig waarschijnlijk dat al de werknemers van de RDS uw regio hebben verlaten, hetgeen de door u aangehaalde vrees bij terugkeer relativeert. Hier dient ten slotte nog aan worden toegevoegd dat u ook op geen enkele wijze de **band tussen V. en de RDS** heeft kunnen aantonen. Hoewel het Commissariaat-generaal er niet aan twijfelt dat u een zekere V. kent, heeft u niet kunnen aantonen dat deze V. de eigenaar was van de gecontesteerde grond. De twee foto's van een trouwfeest waar jullie beide aanwezig waren, het rijbewijs van V. en een foto die moet aantonen dat diezelfde V. aanwezig was bij de bijeenkomst op de bestreden grond kunnen deze band namelijk niet aantonen (zie document 9, 14, CGVS p.8, 9). De trouwfoto's en het rijbewijs tonen namelijk slechts aan dat u een zekere V. kent, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken. De foto met verschillende mannen die op een stuk grond staan te praten kan uw verklaringen eveneens niet staven aangezien ze op geen enkele wijze aantoont over wat deze bijeenkomst gaat en wie de personen zijn die afgebeeld worden.

Ten tweede kan het Commissariaat-generaal weinig geloof hechten aan de **diefstal van het materiaal door het leger en de Singalezen.** Zo is de deelname van het leger aan deze diefstal zeer vreemd. U verklaarde namelijk zelf dat het leger ingestemd had bij de overdracht van de gecontesteerde grond aan de RDS (CGVS p.10). Het is bijgevolg zeer eigenaardig dat hetzelfde leger kort na deze overdracht besloot om jullie organisatie te saboteren door materialen te stelen (CGVS p.10). Er kan dus weinig geloof gehecht worden aan de betrokkenheid van het leger bij deze diefstal. Verder is het opmerkelijk dat u er niet in slaagt deze gebeurtenis te staven met documenten. U verklaarde namelijk dat er in het kader van deze diefstal een rechtszaak werd gehouden en dat u hiervan als bewijs een attest van de Human Rights Commission (HRC) heeft (CGVS p.11). Hierbij is het vooreerst vreemd dat u er wel in slaagt het attest van de HRC voor te leggen, maar dat u geen documenten over de rechtszaak kan voorleggen (zie document 16, vertaling p.1). U legt nochtans een grote hoeveelheid van juridische documenten voor en u, of uw netwerk in Sri Lanka, heeft dus duidelijk toegang tot de juridische instanties en documenten. Aangezien u er niet in slaagt het meest relevante document in verband met deze rechtszaak voor te leggen, kunnen ernstige vragen gesteld worden bij het bestaan van deze rechtszaak als ook de diefstal van de goederen. Bovendien vormt het document van de HRC op geen enkele wijze een bewijs van de diefstal. Het document beschrijft namelijk enkel dat de HRC een klacht behandelde die op 23 februari 2016 werd ingediend, het beschrijft niet wie deze klacht indiende, waarom en of deze klacht hoe dan ook verband houdt met u of met de RDS (zie document 16, vertaling p.1). U bent er dus op geen enkele wijze in geslaagd om het bestaan van de diefstal of de daaropvolgende rechtszaak te bewijzen. Zelfs in de hypothese dat de diefstal in het kader van het grondconflict plaatsvond dient gesteld te worden dat deze gebeurtenis onvoldoende zwaarwichtig is om te spreken van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals beschreven wordt in de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Volgens uw verklaringen werd dit conflict namelijk opgelost en werden al de materialen terug gebracht naar de rechtmatige eigenaars (CGVS p.11). Bovendien is uw rol in deze situatie te verwaarlozen.

De diefstal trof namelijk de RDS waarin u slechts een beperkte rol speelde. Het is dus weinig waarschijnlijk dat u bij eventuele terugkeer gevraagd zou worden van deze zogenaamde diefstal.

Ten derde zijn uw verklaringen omtrent uw **arrestatie in de moskee** ook volledig ongeloofwaardig. Zo legde u van deze gebeurtenis geen enkel document voor hoewel u zelf wel verklaarde dat er in het politiekantoor een dossier over deze arrestatie ligt (CGVS p.10). Hierbij is het zeer vreemd dat u er niet in slaagde de documenten in verband met uw arrestatie te bekomen, maar wel verschillende andere documenten van verschillende juridische instellingen in Sri Lanka. Uw arrestatie is samen met de achtervolging door de onbekende auto de enige gebeurtenis waarbij u persoonlijk, en niet V. of de RDS, geïnterviewd werd. Aangezien u er niet in slaagt om deze essentiële gebeurtenis in het kader van uw asielaanvraag te staven met documenten die zogenaamd wel beschikbaar zijn in het politiekantoor, wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw arrestatie ondermijnd. De ongeloofwaardigheid van uw arrestatie wordt verder bevestigd door de "bail assurance" die u voorlegde (zie document 19a, vertaling p.3). In dit document staat namelijk beschreven dat u voor 17 maart 2016 geen zaken tegen u liepen, de arrestatie wordt hier niet in vermeld, het geen wel verwacht kan worden (zie document 19a, vertaling p.3). Er kan dus geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw zogenaamde arrestatie. Hier dient nog aan te worden toegevoegd dat zelfs in de hypothese dat u wettelijk gearresteerd werd, hier wederom geen sprake is van een vrees voor vervolging zoals beschreven wordt in de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. U werd namelijk zonder enige problemen meteen weer vrijgelaten (CGVS p.10).

Ten vierde sprak u over de **rechtszaak van 23 februari 2016**. Hoewel het Commissariaat-generaal het mogelijk acht dat er een rechtszaak omtrent het grondconflict heeft plaats gevonden, heeft u het Commissariaat-generaal niet kunnen overtuigen van uw betrokkenheid bij deze zaak. Wederom wil het Commissariaat-generaal wijzen op de "bail assurance" van 17 maart 2016 waarin beschreven staat dat er tegen u geen eerdere zaken liepen (zie document 19a, vertaling p.3). Hierdoor is het niet aannemelijk dat u persoonlijk geïnterviewd werd in deze rechtszaak. Bovendien legt u ter staving van uw betrokkenheid bij deze rechtszaak uw zogenaamde oproepingsbrief voor (zie document 18, p.2). Dit document bevat echter uw naam niet en zelfs niet de namen van personen die u vermeldde tijdens uw gehoor bij het Commissariaat-generaal en heeft bijgevolg geen bewijskracht. Los van uw betrokkenheid bij deze rechtszaak blijkt dat de RDS de rechtszaak won en jullie dus over voldoende bescherming van de autoriteiten beschikten om ook in latere situaties op deze bescherming terug te vallen (CGVS p.12).

Ten vijfde is het Commissariaat-generaal van mening dat er bedenkingen kunnen worden gemaakt omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de **drie arrestaties van V.** Zo haalt u de twee eerste arrestaties van V. door elkaar. U verklaarde namelijk dat V. voor een tweede keer gearresteerd werd omdat hij bedreigd was met moord na de rechtszaak van 23 februari 2016 (CGVS p.10). Uit het document dat u voorlegde met betrekking tot de eerste arrestatie van V. blijkt echter dat op 16 februari 2016 een klacht tegen V. werd ingediend omwille van een "telefoongesprek over moord", maar dat V. niet kwam opdagen en dat hij zich daarom moest melden bij het politiekantoor op 19 februari 2016 (zie document 20, vertaling p.5). De arrestatie omwille van de beschuldiging van bedreiging met moord dateert dus van voor de rechtszaak en betreft bijgevolg de eerste arrestatie en niet de tweede zoals u zelf verklaarde. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de arrestaties van V.. Bovendien toont dit document op geen enkele wijze aan dat de arrestatie van V. verband houdt met uw problemen of met die van de RDS. Verder zijn uw verklaringen omtrent de tweede arrestatie zeer vreemd. Zo verklaarde u dat V. gearresteerd werd door de CID omdat hij beschuldigd werd van doodsb bedreigingen (CGVS p.10). Hierbij is het zeer bevreemdend dat de CID, de Criminal Investigations Department van Sri Lanka, zich zou bezighouden met een enkele doodsb bedreiging die volgens u in de hevigheid van het conflict gevallen is (CGVS p.10). Indien de feiten inderdaad niet zo zwaarwichtig zijn zoals u verklaart, is het ook weinig aannemelijk dat de CID zich met deze zaak zouden bezighouden. Zelfs in het geval dat de CID deze situatie ernstig genoeg hadden bevonden om V. te arresteren is het zeer vreemd dat u simpelweg borg kon staan voor hem en hij zo vrij werd gelaten. Bovendien heeft u de band tussen deze zogenaamde arrestatie en de problemen van de RDS op geen enkele wijze aangetoond. Voorts zijn uw verklaringen omtrent de twee documenten van de borgstelling voor V. bij zijn tweede arrestatie vaag en incorrect (CGVS p.12, document 19 a en b, vertaling p.3-4). Zo verklaarde u dat uw eerste poging (document 19a, vertaling p.3) om borg te staan mislukte omdat uw identiteitskaart niet aanvaard werd, maar dat ze bij uw tweede poging (document 19b, vertaling p.4) niet om uw identiteitskaart vroegen en dat het die keer wel lukte om borg te staan voor uw vriend (CGVS p.12).

Uit de vertaling van de documenten blijkt echter dat het document dat u omschreef als uw eerste poging om borg te staan in feite de "bail assurance" is waarop uw identiteitskaartnummer genoteerd staat en dus geen blijk geeft van een geweigerde identiteitskaart (document 19a, vertaling p.3). Dit document is dus een geslaagde borgstelling in tegenstelling tot uw verklaringen. Het tweede document dat volgens u de succesvolle borgstelling is betreft in feite een bevestiging van uw woonplaats om borg te kunnen staan voor V. en is dus een noodzakelijk document om de "bail assurance" te bekomen. Aangezien uw verklaringen in strijd zijn met de inhoud van de door u voorgelegde documenten kunnen reeds ernstige vragen gesteld worden bij de oprechtheid van uw verklaringen. Bovendien twijfelt het Commissariaat-generaal aan de authenticiteit van deze twee documenten. Uw naam wordt namelijk in beide documenten anders gespeld. De bevestiging van uw woonplaats is namelijk gericht tot **N. A.** terwijl de bail assurance gericht is tot **P. A.** Deze tegenstrijdigheden zijn toch zeer opvallend in officiële documenten (document 19 a en b, vertaling p.3-4). Als bewijs voor de derde arrestatie van V. legde u een klacht van bij de HRC neer die ingediend werd door de vrouw van V. (zie document 22, vertaling p.7, CGVS p.12). Dit document heeft wederom geen bewijswaarde aangezien het enkel vermeldt dat de HRC een klacht behandeld, maar niet welke klacht of tegen wie deze klacht werd uitgevaardigd (zie document 22, vertaling p.7). Als bewijs voor de foltering legde u een kopie voor van een document dat zo slecht leesbaar is dat een vertaling niet mogelijk is (zie document 23), hierdoor kan dit document ook niet in overweging genomen worden bij de beoordeling van uw beslissing. Zelfs in de hypothese dat V. drie keer werd gearresteerd, bent u er niet in geslaagd om het Commissariaat-generaal te overtuigen van het verband tussen V. en door u aangehaalde problematiek of uw betrokkenheid hierbij waardoor de arrestatie van V. ook geen invloed heeft op de beoordeling van uw asielaanvraag.

Ten vijfde kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de **bedreiging door de onbekende mensen in de auto**. Zo is het vooreerst vreemd dat V. volgens uw verklaringen voortdurend gevisieerd werd, maar dat de onbekenden eerst naar uw huis kwamen in de plaats van meteen naar V. te trekken (CGVS p.12). Voorts zijn uw verklaringen omtrent deze "onbekenden" zeer vaag. Zo verklaarde u dat het om schurken van een bepaalde politicus waren die tegen jullie gekant was, maar wanneer u gevraagd werd naar de politicus die jullie vervolgde kon u geen antwoord geven (CGVS p.13). Uw gebrekkige kennis is toch bevreemdend aangezien u op dat moment volgens uw verklaringen reeds bijna een half jaar betrokken was bij het grondconflict en waardoor dus verwacht kan worden dat u op de hoogte zou zijn van de betrokken van de partijen. Bovendien zijn uw verklaringen in strijd met het door u voorgelegde document. U verklaarde namelijk dat u een klacht tegen onbekenden had ingediend op 15 mei 2016 terwijl uit het document dat u voorlegde blijkt dat deze klacht op 14 mei 2016 werd ingediend (zie document 17, vertaling p.6, CGVS p.12). U was nochtans heel zeker van de datum 15 mei 2016 aangezien u op eigen initiatief uw eerder verklaring van 16 mei 2016 wijzigde naar 15 mei (CGVS p.10). Bovendien bevat dit document geen informatie over de aard van de klacht of tegen wie deze klacht werd uitgevaardigd (zie document 17, vertaling p.6). Er kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de onbekenden in de auto.

Ten zesde zijn ook de **bedreigingen die u en uw familie ontvingen** ongeloofwaardig. U verklaarde namelijk dat uw vrouw en zussen verplicht waren om thuis te blijven omdat ze voortdurend bedreigd werden omwille van uw problemen (CGVS p.4, 5, 14). Hierbij dient vooreerst opgemerkt te worden dat uw rol in het gehele grondconflict niet werd aangetoond en dat het dus ook niet aannemelijk is dat uw familie hier tot op heden door worden lastig gevallen. Bovendien is het vreemd dat uw vader ondanks de bedreigingen zonder enig probleem wel kan gaan werken (CGVS p.4, 5, 14). Uw verklaring dat ze uw vader niet konden bereiken omdat hij mee reed met een collega is niet overtuigend aangezien er verondersteld kan worden dat iemand die bedreigingen wilt uiten jegens uw vader, er wel in zou slagen uw vader te bereiken. Ook aan de bedreigingen jegens uw familie kan dan ook geen geloof gehecht worden.

Verder dient ook gesteld te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u in Sri Lanka voldoende toegang had tot **bescherming**. In de hypothese dat deze verklaringen oprecht zijn, werd u zonder enige problemen vrijgelaten na uw arrestatie, net als V. (CGVS p.10). De RDS won overigens iedere rechtszaak dat tegen hen of door hen werd aangespannen (CGVS p.11, 12). De RDS werkte bovendien met overheidssteun (CGVS P.9). Er is dus geen enkele reden om te veronderstellen waarom u of uw familie geen bescherming zouden kunnen genieten van de Sri Lankaanse autoriteiten.

Wat betreft de **documenten** die u voorlegde dient gesteld te worden dat van de verschillende documenten in verband met de vervolging die u ervaren zou hebben, er slechts twee documenten uw naam bevatten, met name de twee documenten in verband met de borg van V. (zie document 19 a en b, vertaling p.3-4).

Deze twee documenten bewijzen echter geen band met de problemen die u in Sri Lanka zou ervaren hebben. Daarnaast legde u drie documenten waarin V. werd vermeld, met name de klacht bij de HRC van 20 oktober 2016, de oproeping van de rechtbank en de klacht tegen onbekenden (zie document 16, 17, 20, vertaling p.1, 5, 6). Deze documenten werden eerder besproken en bewijzen wederom op geen enkele wijze uw zogenaamde problemen omwille van een grondconflict. In verband met de vervolging legde u ook twee krantenartikelen neer, een verslag van de staking bij de A9 en video's van de evolutie van het grondconflict na uw vertrek (zie documenten 21, 24, 26). Deze documenten hebben echter geen bewezen band met uw asielrelaas. Zo vermelden de twee krantenartikelen een zekere S., maar deze naam kan betrekking hebben op eender welke persoon. Verder vermeldt geen van beide artikelen de RDS of uzelf (document 24 a en b, vertaling p.8-9). De artikelen beschrijven bijgevolg slechts de algemene situatie in uw regio en kunnen uw asielrelaas niet staven. Ook het verslag van de staking op de A9 betreft enkel de problemen in uw regio en niet uw persoonlijke problemen of betrokkenheid (zie document 21). U verklaarde zelf dat dit document niet over u gaat (CGVS p.12). De video's die u indiende betreffen wederom de algemene situatie en bewijzen dan ook niet uw persoonlijke problemen (zie document 26). Wat betreft uw identiteitskaart, uw geboorteakte, uw familie kaart, uw huwelijksakte, de foto's van uw huwelijk, de identiteitsdocumenten van uw vrouw, uw schooldiploma's, uw rijbewijs, de foto's van uw paspoort en de enveloppen die u voorlegde dient gesteld worden dat zij enkel uw identiteit en herkomst aantonen waaraan niet getwijfeld wordt. De cheques en rekeningen van uw werk, de foto's van de projecten van de RDS en de twee documenten van uw werk tonen uw vrijwilligerswerk bij deze organisatie aan, waar ook niet aan getwijfeld wordt door het Commissariaat-generaal. De documenten die u voorlegde in verband met uw reisweg, met name de lening bij de bank, de foto's en uw visum voor Georgië, kunnen de bovenstaande appreciatie eveneens niet wijzigen aangezien hier ook niet aan getwijfeld wordt.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. U verklaarde zelf dat u geen directe familie heeft met banden met de LTTE en dat u zelf geen banden heeft met de LTTE (CGVS p.5, 9). Uw verklaring dat u verre familie heeft die betrokken was bij de LTTE is verwaarloosbaar aangezien u hier niets over kan vertellen en aangezien u verschillende jaren in Sri Lanka leefde zonder dat u hier problemen door kreeg (CGVS p.5). Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 2 oktober 2017 een schending aan van *“de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet”*; *“Schending van de motiveringsverplichting van artikel 62 van de Vreemdelingenwet”*; *“Schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”*.

Verzoeker stelt dat hij tot een sociale groep behoort, namelijk de Tamils en dat hij naar aanleiding van een grondconflict tussen de Tamils en Singalese moslims voor vervolging en zelfs zijn leven vreest.

Waar verweerder meent dat de rol van verzoeker binnen RDS sterk overdreven zou zijn, benadrukt verzoeker coherente verklaringen te hebben afgelegd. Hij haalt aan dat hij bovendien documenten voorlegt: *“Meer bepaald stuk 3 dat mede ondertekend is door verzoeker en zich uitspreekt over de verdelingen van de gronden. Stuk 4 en 5 bevatten lijsten van de gronden van het dorp.”*. Verzoeker meent dat uit deze documenten blijkt dat verzoeker wel degelijk verantwoordelijk was voor de boekhouding en de verdeling en aankoop van de gronden.

Aangaande het verwijt van verweerder dat verzoeker de band tussen V. en RDS op geen enkele wijze aantoonst, stelt verzoeker dat stuk 4 aantoonst dat V. wel degelijk de eigenaar van de betwiste gronden is.

Wat betreft de diefstal van het materiaal door het leger en de Singalezen, beaamt verzoeker dat hij nog geen bewijsstukken heeft kunnen neerleggen. Hij voert aan dat hij nagenoeg elke gebeurtenis kan documenteren met authentieke stukken en een coherent relaas heeft gegeven zonder enige fundamentele tegenstrijdigheid. Daarenboven wijst verzoeker op de richtlijnen van de UNHCR, *“Note on Burden and Standard of Proof”*, volgens welke er bij twijfel aan verzoeker het voordeel van de twijfel toegelaten moet worden.

Aangaande de arrestatie in de moskee legt verzoeker enerzijds het politierapport voor aangaande zijn arrestatie, alsook het medisch attest opgesteld volgend op zijn arrestatie. Verzoeker benadrukt dat er een authentiek stuk voorligt van de meest essentiële gebeurtenis in zijn relaas. De verdere redenering van het CGVS dat de ongeloofwaardigheid van verzoekers arrestatie verder wordt bevestigd door de *“bail assurance”* valt volgens verzoeker dan ook in het water. Verzoeker haalt aan dat op het stuk 'bail assurance' gesteld wordt dat verzoeker geen veroordelingen heeft opgelopen in het verleden. Hij wijst er op dat er een groot verschil is tussen gearresteerd worden of veroordeeld te zijn. Verzoeker meent dat zijn verklaring, in tegenstelling tot de bewering van het CGVS, bevestigd wordt door het stuk 'bail assurance'.

Waar het CGVS aangaande de rechtszaak van 23 februari 2016 wijst op het stuk *“bail assurance”*, waaruit zou moeten blijken dat verzoeker niet de waarheid spreekt, merkt verzoeker opnieuw op dat er een groot verschil is tussen eerder opgelopen veroordelingen of arrestaties. Verder benadrukt verzoeker dat hij een begin van bewijs heeft aangebracht door een oproepingsbrief voor te leggen.

Waar het CGVS stelt dat verzoeker de arrestaties van V. door elkaar zou gehaald hebben, merkt verzoeker dat hij alle details zo goed mogelijk heeft gegeven. Hij verwijst hiervoor naar het gehoor. Verzoeker meent dat het gegeven dat er mogelijks enkele verwarring bestaat over de juiste data niet aan hem kan worden verweten. Verzoeker wijst tevens op *“de opmerking van de raadsman die op het einde van het interview aangeeft (pg. 15/16 verhoor CGVS) dat verzoeker een coherent verhaal heeft uiteengezet en dat men niet gewezen heeft op enige inconsequenties of tegenstrijdigheden. Het CGVS heeft dit gegeven niet ontkent.”*

Verder merkt verzoeker op dat het CGVS stelt dat zijn verklaringen omtrent de borgstelling voor V. vaag en incorrect zijn en dat verzoeker zou verklaard hebben dat zijn eerste poging om borg te staan mislukte omdat zijn identiteitsgegevens niet aanvaard werden en dat dit in strijd zou zijn met de vertaling. Verzoeker voert aan dat hij dit niet heeft verklaard en dat dit minstens verkeerd geïnterpreteerd moet zijn. Verzoeker verwijst naar het gehoorverslag (p. 10) en zijn eigen notities.

Hij concludeert hieruit dat dus niet gesteld werd dat de eerste borg niet aanvaard werd omwille van zijn identiteitskaart maar omwille van het feit dat hij zelf borg moest staan.

Waar het CGVS twijfelt aan de authenticiteit van het document "*bail assurance*" omdat men meent dat verzoekers naam anders geschreven wordt, merkt verzoeker op dat de geschreven letter 'n' in het Tamil volgens ons alfabet de geschreven letter 'p' is.

Aangaande de vaststelling van het CGVS dat verzoeker de verkeerde datum heeft gegeven van zijn klacht tegen onbekenden, stelt verzoeker niet goed te begrijpen wat daar verkeerd aan is. Hij stelt dat deze inderdaad is neergelegd op 14 mei 2016. Hij voegt eraan toe dat deze enige tegenstrijdigheid in zijn uitgebreide verklaringen hem bezwaarlijk verweten kan worden.

Wat betreft de subsidiaire bescherming, merkt verzoeker op dat in de bestreden beslissing niet voldoende gemotiveerd wordt omtrent de weigering van de subsidiaire bescherming. Verzoeker stelt dat hij van Tamil afkomst is, wat niet betwist wordt. Hij geeft aan dat hijzelf niet politiek actief is, maar dat men een vermoeden heeft en dat dit voldoende is om bescherming te krijgen. Verzoeker voegt eraan toe dat het gegeven dat de LTTE niet meer officieel actief is in Sri Lanka, niet wegneemt dat er nog altijd vervolging bestaat ten aanzien van voormalige medewerkers van LTTE, of van mensen die ermee in verband worden gebracht omwille van hun Tamil origine zoals verzoeker.

Verzoeker verwijst in dit verband naar het arrest van het Britse High Court van 27.02.2013 dat de uitwijzing uit het Verenigd Koninkrijk van een groep Tamils-ex-asielzoekers heeft verhinderd op basis van een rapport van Human Rights Watch, "*We will teach you a lesson': sexual violence againts Tamils by Sri Lankan security forces.*" <http://www.hrw.org/reports/2013/02/26/we-will-teach-you-lesson>). Verzoeker stelt vast dat uit dit rapport blijkt dat vermeende sympathisanten en leden van de LTTE mishandeld en misbruikt worden in de gevangenis om bekentenissen af te dwingen.

In hoofdorde wordt gevraagd de bestreden beslissing te hervormen en verzoeker de vluchtelingenstatus/status van subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde wordt gevraagd het dossier opnieuw over te maken aan de commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen ten einde een correct juridisch onderzoek mogelijk te maken.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

3. *Bewijs verdeling gronden met handtekening verzoeker*
4. *Lijsten met de verdeling van de gronden van het dorp*
5. *Stukken waaruit blijkt dat V. eigenaar is van de gecontesteerde gronden*
6. *Politieverslag arrestatie verzoeker*
7. *Medisch attest na arrestatie verzoeker*
8. *Bewijs oproeping verzoeker om te verschijnen voor de rechtbank op 25/9/2017*
9. *Eigen notities van verzoeker*".

Ter zitting legt verzoeker de vertaling van het hierboven genoemde stuk 3 (verdeling gronden), stuk 6 (politieverslag) en stuk 8 (dagvaarding) neer.

Bij aanvullende nota van 10 september 2018 voegt verweerder de COI Focus "*Sri Lanka. Risico bij terugkeer*" van 29 mei 2018.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaarde dat hij niet kan terugkeren naar Sri Lanka omwille van een grondconflict tussen Tamils en Singalese moslims.

2.4.2. Vooreerst kan samen met het CGVS worden vastgesteld dat verzoeker zijn rol binnen de Maharambaikulam Rural Development Society (RDS) sterk heeft aangedikt. De Raad stelt vast dat verzoeker sinds 2014 vrijwilligerswerk uitvoerde bij de RDS in zijn vrije tijd. Zo verklaarde verzoeker immers *“Ik werkte niet voor dit bedrijf, maar ik deed het als vrijwilliger, ik wou hen helpen, ik ben door de dorpelingen geselecteerd”* (gehoorverslag van het CGVS van 15 mei 2017, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 6). Verzoekers bewering dat hij als boekhouder verantwoordelijk werd geacht voor al de geldstromen, alsook voor de aankoop en verdeling van de grond (CGVS-verslag, p. 6), is geheel strijdig met de uitvoerende taak van een boekhouder. Dit blijkt ook uit verzoekers verklaring zelf waar hij verschillende keren benadrukte dat zijn uitgaven moesten goedgekeurd worden door zijn overste (CGVS-verslag, p. 7, p. 14). Hieruit blijkt dan ook dat de verantwoordelijkheid van die uitgaven bij verzoekers overste en niet bij verzoeker lag. Evenmin kan worden aangenomen dat een vrijwilliger bij een organisatie handelsbekwaam is voor de verkoop en aankoop van eigendom (gronden). Aldus is niet aannemelijk dat verzoeker in het kader van een grondconflict aansprakelijk zou gesteld worden. De Raad kan slechts vaststellen verzoekers relaas verzonnen voorkomt. Bovendien is niet aannemelijk dat verzoeker, indien hij werkelijk een rol had gehad in dit conflict en daardoor vreest vervolgd te worden, amper iets weet te vertellen over de vervolging van zijn lotgenoten, de andere leden van RDS en meer bepaald over het leidend kader. Immers, het is redelijk aan te nemen dat het leidend kader van RDS zwaardere gevolgen zou ervaren door het grondconflict. Verzoeker kon hierover enkel vertellen dat de andere leden zich allemaal op andere plaatsen in Sri Lanka of buiten Sri Lanka bevonden (CGVS-verslag, p. 13), wat dan weer haaks staat op zijn verklaring dat de organisatie nog steeds werkzaam is in zijn geboortestreek (CGVS-verslag, p. 7, p. 13), wat uiteraard de aanwezigheid van de leden vereist. Daargelaten dat dat de weinige informatie die verzoeker verschaft tegenstrijdigheden bevat, kan aldus bezwaarlijk worden gesteld dat de werknemers van RDS verzoekers regio hebben verlaten, wat de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging ingeval van terugkeer relateert.

2.4.3. Ook de door verzoeker neergelegde stukken - *“stuk 3 dat mede ondertekend is door verzoeker en zich uitspreekt over de verdelingen van de gronden. Stuk 4 en 5 bevatten lijsten van de gronden van het dorp.”* - kunnen slechts aantonen dat verzoeker boekhouder was bij een organisatie die gronden aankocht en verdeelde. Op geen enkel van deze documenten wordt echter melding gemaakt van de RDS, noch dat verzoeker zou handelen voor rekening van de RDS. Verzoeker toont zijn voorgehouden rol bij de RDS aldus niet aan.

2.4.4. Verzoeker toont verder de band tussen V. en RDS op geen enkele manier aan. De door verzoeker neergelegde verkoop- en schenkingsakten bevestigen dat V. veel gronden heeft overgedragen, doch tonen geen verband met de RDS aan. De twee foto's van een trouwfeest waar verzoeker en V. aanwezig waren, het rijbewijs van V. en een foto die moet aantonen dat diezelfde V. aanwezig was bij de bijeenkomst op de bestreden grond kunnen deze band evenmin aantonen (zie document 9, 14, CGVS p. 8, 9). De trouwfoto's en het rijbewijs tonen namelijk slechts aan dat verzoeker een zekere V. kent, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken. De foto met verschillende mannen die op een stuk grond staan te praten kunnen verzoekers verklaringen evenmin staven aangezien deze op geen enkele wijze aantoont over wat deze bijeenkomst gaat en wie de personen zijn die afgebeeld worden.

2.4.5. Verder is de diefstal van het materiaal door het leger en de Singalezen niet geloofwaardig. Zo kan niet worden ingezien dat het leger zou deelnemen aan deze diefstal wanneer verzoeker verklaarde dat het leger ingestemd had bij de overdracht van de gecontesteerde grond aan de RDS (CGVS-verslag p. 9-10). Ook is niet aannemelijk dat verzoeker niet nauwkeuriger kan aanduiden wie verantwoordelijk zou zijn aangezien 'het' leger nietszeggend is. Verder weet verzoeker deze gebeurtenis niet te staven met documenten, terwijl hij zelf aangaf dat er in het kader van deze diefstal een rechtszaak werd gehouden en dat hij hiervan als bewijs een attest van de Human Rights Commission (HRC) heeft (CGVS-verslag, p. 10, p. 11). Verzoeker slaagt er wel in het attest van de HRC voor te leggen, maar legt geen documenten over de rechtszaak voor. Nochtans legt verzoeker een grote hoeveelheid van juridische documenten voor, wat impliceert dat verzoeker – of zijn netwerk in Sri Lanka - duidelijk toegang heeft tot de juridische instanties en documenten. Het gegeven dat verzoeker er niet in slaagt het meest relevante document in verband met deze rechtszaak voor te leggen, ondergraaft het bestaan van deze rechtszaak alsook de diefstal van de goederen. Bovendien vormt het document van de HRC op geen enkele wijze een bewijs van de diefstal. Verzoeker beaamt in zijn verzoekschrift dat hij geen bewijsstukken van deze diefstal neerlegt en betwist niet dat het document van HRC louter beschrijft dat de HRC een klacht behandelde die op 23 februari 2016 werd ingediend, maar niet aangeeft wie deze klacht indiende, waarom en of deze klacht verband houdt met verzoeker of met de RDS. Verzoeker slaagt er aldus niet in om het bestaan van de diefstal of de daaropvolgende rechtszaak te bewijzen. In zoverre al geloof wordt gehecht aan de diefstal in het kader van het grondconflict - *quod non* - dient opgemerkt deze gebeurtenis onvoldoende zwaarwichtig is om te spreken van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals beschreven wordt in de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat dit conflict werd opgelost en dat al de materialen teruggebracht werden naar de rechtmatige eigenaars (CGVS-verslag, p. 11). Bovendien is verzoekers aandeel in deze situatie te verwaarlozen, nu de diefstal de RDS - en niet verzoeker persoonlijk - trof. Aldus is niet aannemelijk dat verzoeker ingeval van terugkeer naar Sri Lanka gevolgen zou ervaren omwille van deze vermeende diefstal.

2.4.6. Ook toont verzoeker zijn voorgehouden arrestatie in de moskee niet aan. Zo verklaarde hij hieromtrent bij het CGVS: "*Op een dag wanneer ik in een moslimgebied reisde werd ik gevangen genomen en in plaats verstoopt en in een school vast gebonden owv dit probleem, de politie kwam en beschuldigden me dat ik illegaal een moslimtempel had betreden en dat ik daardoor gevangen genomen was en tied up was in de school, ik heb geen documenten om dit te bewijzen, maar in het politiestation is er een rapport dat er nog steeds aanwezig was.*" (CGVS-verslag, p. 10). Ter staving hiervan legde verzoeker een politieverlag neer. In de vertaling van dit "*politieverlag*" - neergelegd ter zitting - staat echter te lezen dat verzoeker zelf naar het politiekantoor kwam en een klacht neerlegde voor doodsbedreiging, mishandeling en bedreiging door zes "*moslimmensen*". Dergelijke tegenstrijdigheden ondergraven de waarachtigheid van verzoekers beweerde arrestatie. Hierbij dient opgemerkt dat verzoekers beweerde arrestatie samen met de achtervolging door de onbekende auto de enige gebeurtenis is waarbij hij persoonlijk, en niet V. of de RDS, geïdendeerd werd. Verder kan het door verzoeker neergelegde medisch attest - opgesteld na zijn beweerde arrestatie - de omstandigheden waarin hij zijn verwondingen opliep niet aantonen. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. Ook zijn deze letsels niet van aard om een ernstig verontrust te zijn, minstens wordt dit niet aangetoond.

2.4.7. Wat betreft de rechtszaak van 23 februari 2016 betreft, dient opgemerkt, dat hoewel kan aangenomen worden dat er een rechtszaak omtrent het grondconflict heeft plaatsgevonden, verzoeker zijn betrokkenheid hierbij niet aantoon. Uit de "*bail assurance*" van 17 maart 2016 blijkt dat er geen eerdere zaken tegen verzoeker liepen, zodat aldus niet kan blijken dat verzoeker persoonlijk geïdendeerd werd in deze rechtszaak. Ook de door verzoeker neergelegde oproepingsbrief kan verzoekers betrokkenheid bij deze rechtszaak niet staven, nu dit document noch verzoekers naam, noch de namen van de door verzoeker vermelde personen bevat. Los van verzoekers betrokkenheid bij deze rechtszaak blijkt dat de RDS de rechtszaak won wat erop wijst dat de RDS wel degelijk kan rekenen op de bescherming van de autoriteiten, zelfs om ook in latere situaties op deze bescherming terug te vallen (CGVS-verslag, p. 12).

2.4.8. Voorts wordt de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over de drie arrestaties van V. ondergraven door verzoekers tegenstrijdige verklaringen hieromtrent.

Zo haalde hij de twee eerste arrestaties van V. door elkaar. Verzoeker verklaarde dat V. voor een tweede keer gearresteerd werd omdat hij bedreigd had met moord na de rechtszaak van 23 februari 2016 (CGVS-verslag, p. 10). Uit het document dat verzoeker voorlegde met betrekking tot de eerste arrestatie van V. blijkt echter dat op 16 februari 2016 een klacht tegen V. werd ingediend omwille van een “*telefoongesprek over moord*”, maar dat V. niet kwam opdagen en dat hij zich daarom moest melden bij het politiekantoor op 19 februari 2016. De arrestatie omwille van de beschuldiging van bedreiging met moord dateert dus van voor de rechtszaak en betreft bijgevolg de eerste arrestatie en niet de tweede zoals verzoeker verklaarde (CGVS-verslag, p. 10). Deze tegenstrijdigheid ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent de arrestaties van V.. Bovendien toont dit document op geen enkele wijze aan dat de arrestatie van V. verband houdt met verzoekers problemen of met de RDS. Verder verklaarde verzoeker omtrent de tweede arrestatie dat V. gearresteerd werd door de CID omdat hij beschuldigd werd van doodsbedreigingen (CGVS-verslag, p. 10). Het is echter niet aannemelijk dat de CID zich zou bezighouden met een enkele doodsbedreiging die in de hevigheid van het conflict gevallen is (CGVS-verslag, p. 10). In de veronderstelling dat de CID deze situatie toch ernstig genoeg hadden bevonden om V. te arresteren, is dan weer niet aannemelijk dat verzoeker simpelweg borg kon staan voor hem en hij zo vrij werd gelaten. Bovendien heeft verzoeker de band tussen deze vermeende arrestatie en de problemen van de RDS niet aangetoond. Verder zijn verzoekers verklaringen omtrent de twee documenten van de borgstelling voor V. bij zijn tweede arrestatie vaag en incorrect. Zo verklaarde verzoeker dat zijn eerste poging om borg te staan mislukte omdat zijn identiteitskaart niet aanvaard werd, maar dat ze bij zijn tweede poging niet om zijn identiteitskaart vroegen en dat het die keer wel lukte om borg te staan voor V. (CGVS-verslag, p. 12). Uit de vertaling van de documenten blijkt echter dat het document dat verzoeker omschreef als zijn eerste poging om borg te staan in feite de “*bail assurance*” is waarop zijn identiteitskaartnummer genoteerd staat en dus geen blijk geeft van een geweigerde identiteitskaart. Dit document betreft dus een geslaagde borgstelling in tegenstelling tot verzoekers verklaringen. Het tweede document dat volgens verzoeker de succesvolle borgstelling is, betreft in feite een bevestiging van verzoekers woonplaats om borg te kunnen staan voor V. en is dus een noodzakelijk document om de “*bail assurance*” te bekomen. Dat verzoekers verklaringen in strijd zijn met de inhoud van de door hem voorgelegde documenten doet afbreuk aan de oprechtheid van zijn verklaringen. De omstandigheid dat de verklaringen van verzoeker, zoals genoteerd door de ambtenaar van het Commissariaat-generaal, zouden verschillen met de notities van diens advocaat, zoals aangevoerd in het verzoekschrift, is niet dienend aangezien de nota van de advocaat een eenzijdig stuk is dat opgesteld is door een partij wiens taak, de persoonlijke behartiging van de belangen van zijn cliënt, niet gelijklopend is met de opdracht van de ambtenaar van het Commissariaat-generaal, die in alle onafhankelijkheid oordeelt en waarbij de ambtenaar geen persoonlijk belang heeft.

Verder wordt verzoekers naam in beide documenten verschillend, wat afbreuk doet aan de authenticiteit van beide documenten. Zo is de bevestiging van verzoekers woonplaats gericht tot N.A. terwijl de “*bail assurance*” gericht is tot P.A.. Waar verzoeker in het verzoekschrift opmerkt dat de geschreven letter ‘n’ in het Tamil volgens ons alfabet de geschreven letter ‘p’ is, kan dit niet verklaren waarom verzoekers naam in eenzelfde document verschillend geschreven wordt. De neergelegde klacht bij de HRC door V.’s vrouw kan niet tot bewijs voor de derde arrestatie van V. strekken (CGVS-verslag, p. 12), nu dit document enkel vermeldt dat de HRC een klacht behandelt, maar niet welke klacht of tegen wie deze klacht werd uitgevaardigd. Als bewijs voor de foltering legde verzoeker een kopie voor van een document dat zo slecht leesbaar is dat een vertaling niet mogelijk is. Voor zover geloof gehecht wordt aan de drie arrestaties van V. - *quod non* - is verzoeker er niet in geslaagd een verband aan te tonen tussen V. en de door verzoeker aangehaalde problematiek of zijn betrokkenheid hierbij waardoor de arrestatie van V. hoe dan ook geen invloed heeft op de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

2.4.9. Verder is de bedreiging door de onbekende mensen in de auto niet geloofwaardig. Zo kan niet worden ingezien dat V. voortdurend geviseerd werd, maar dat de onbekenden eerst naar verzoekers huis kwamen in de plaats van meteen naar V. te trekken (CGVS-verslag, p. 12). Ook legt verzoeker slechts vage verklaringen af omtrent deze “*onbekenden*”. Hij verklaarde dat het om schurken van een bepaalde politicus ging die tegen hen gekant was, maar wist verder niets te zeggen over deze politicus (CGVS-verslag, p. 13). Nochtans zou verzoeker op dat moment naar eigen zeggen reeds bijna een half jaar betrokken was bij het grondconflict, waardoor dus verwacht kan worden dat hij op de hoogte zou zijn van de betrokken van de partijen, zeker indien hij een belangrijke rol had bij de organisatie, zoals hij beweert maar niet aantoon. Bovendien zijn verzoekers verklaringen in strijd met het door hem voorgelegde document. Zo verklaarde hij dat hij een klacht tegen onbekenden had ingediend op 15 mei 2016 terwijl uit het document dat hij voorlegde blijkt dat deze klacht op 14 mei 2016 werd ingediend (CGVS-verslag, p. 10).

Verzoeker was nochtans heel zeker van de datum 15 mei 2016 aangezien hij op eigen initiatief zijn eerder verklaring van 16 mei 2016 wijzigde naar 15 mei (CGVS-verslag, p. 10). Bovendien bevat dit document geen informatie over de aard van de klacht of tegen wie deze klacht werd uitgevaardigd. Verzoekers verklaringen omtrent de onbekenden in de auto zijn niet aannemelijk.

2.4.10. De bedreigingen die verzoeker en zijn familie beweerdelijk ontvingen kunnen evenmin overtuigen. Waar verzoeker verklaarde dat zijn vrouw en zussen verplicht waren om thuis te blijven omdat ze voortdurend bedreigd werden omwille van zijn problemen (CGVS-verslag p. 4, p. 5, p. 14), dient vooreerst opgemerkt te worden dat verzoekers rol in het gehele grondconflict niet werd aangetoond en dat het dus ook niet aannemelijk is dat zijn familie hier tot op heden door worden lastig gevallen. Bovendien kan niet worden ingezien dat verzoekers vader ondanks de bedreigingen zonder enig probleem wel kan gaan werken. Verzoekers verklaring dat ze zijn vader niet konden bereiken omdat hij mee reed met een collega kan niet overtuigen.

2.4.11. Hoe dan blijkt uit verzoekers verklaringen dat ook volgens zijn voorstelling van de feiten, hij in Sri Lanka voldoende toegang had tot bescherming. Zo werd hij zonder enige problemen vrijgelaten na zijn vermeende arrestatie, net als V. (CGVS-verslag, p. 10), won de RDS iedere rechtszaak dat tegen hen of door hen werd aangespannen (CGVS-verslag, p. 11, p. 12) en werkte de RDS bovendien met overheidssteun (CGVS-verslag, p. 9). Er is dus geen enkele reden om te veronderstellen waarom verzoeker of zijn familie geen bescherming zouden kunnen genieten van de Sri Lankaanse autoriteiten, indien nodig.

2.4.12. Wat betreft de door verzoeker neergelegde documenten kunnen deze bovenstaande appreciatie niet doen wijzigen. Zo bevatten, van de documenten in verband met verzoekers vermeende vervolging, slechts twee documenten verzoekers naam, met name de twee documenten in verband met de borg van V.. Deze documenten werden *supra* reeds besproken. Daarnaast legde verzoeker drie documenten waarin V. werd vermeld, met name de klacht bij de HRC van 20 oktober 2016, de oproeping van de rechtbank en de klacht tegen onbekenden. Ook deze documenten werden eerder besproken en bewijzen wederom op geen enkele wijze verzoekers zogenaamde problemen omwille van een grondconflict. In verband met de vervolging legde verzoeker ook twee krantenartikelen neer, een verslag van de staking bij de A9 en video's van de evolutie van het grondconflict na verzoekers vertrek. Verzoeker toont echter het verband van deze documenten met zijn persoonlijk relaas niet aan. Zo vermelden de twee krantenartikelen een zekere S., maar deze naam kan betrekking hebben op eender welke persoon. Verder vermeldt geen van beide artikelen de RDS of verzoeker. De artikelen beschrijven aldus slechts de algemene situatie in verzoekers regio en kunnen zijn asielrelaas niet staven. Ook het verslag van de staking op de A9 betreft enkel de problemen in verzoekers regio en niet verzoekers persoonlijke problemen of betrokkenheid, wat verzoeker beaamde in zijn verklaringen (CGVS-verslag, p. 12). De video's betreffen wederom de algemene situatie en bewijzen verzoekers persoonlijke problemen niet. Verzoekers identiteitskaart, geboorteakte, familiekaart, huwelijksakte, de foto's van zijn huwelijk, de identiteitsdocumenten van zijn vrouw, verzoekers schooldiploma's, rijbewijs, de foto's van zijn paspoort en de enveloppen die hij voorlegde kunnen enkel verzoekers identiteit en herkomst aantonen, wat niet betwist wordt. De cheques en rekeningen van verzoekers werk, de foto's van de projecten van de RDS en de twee documenten van zijn werk tonen verzoekers vrijwilligerswerk bij deze organisatie aan, wat evenmin betwist wordt. De documenten die verzoeker voorlegde in verband met zijn reisweg, met name de lening bij de bank, de foto's en zijn visum voor Georgië, kunnen de bovenstaande appreciatie eveneens niet wijzigen.

2.4.13. Waar verzoeker verwijst naar het arrest van het Britse High Court van 27 februari 2013 dat de uitwijzing uit het Verenigd Koninkrijk van een groep Tamils-ex-asielzoekers heeft verhinderd op basis van een rapport van Human Rights Watch, merkt de Raad op dat dergelijke uitspraak in België geen precedentenwerking geniet. Bovendien is de landeninformatie in dit arrest gedateerd.

2.4.14. Waar verzoeker aanvoert dat uit een rapport van Human Rights Watch blijkt dat leden van de LTTE in detentie worden gefolterd en misbruikt, merkt de Raad op dat verzoeker geen banden met de LTTE aantoonde. Bovendien toont verzoeker niet aan dat hij zou worden opgesloten ingeval van terugkeer naar Sri Lanka, zodat dit rapport niet van toepassing is op verzoekers situatie. Hierbij kan worden opgemerkt dat uit de COI Focus "*Sri Lanka. Risico op terugkeer*" van 7 november 2016 (toegevoegd aan het administratief dossier) en uit de COI Focus "*Sri Lanka. Risico op terugkeer*" van 29 mei 2018 (neergelegd bij aanvullende nota) blijkt dat een terugkeer naar Sri Lanka uit het buitenland aanleiding kan geven tot ondervragingen door de CID op de luchthaven of achteraf. Tevens blijkt dat het bijna altijd gaat om personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt.

Soms worden personen ook aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij mensensmokkel of documentenfraude. Mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving kunnen weliswaar strafrechtelijk vervolgd worden, ongeacht de etnie waartoe men behoort. Een soevereine staat heeft echter het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Uit de beschikbare informatie kan niet blijken dat eventuele straffen, in zoverre ze al worden toegepast, de toekenning van een internationale beschermingsstatus rechtvaardigen.

2.4.15. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielaanvraag, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK